

ходъ, създаденъ въ земедѣлието за 1909 година. Крайниятъ резултатъ отъ съпоставянето на употребенитѣ въ индустрията сел-

ско-стопански произведения съ бруто стойността на цѣлокупното земедѣлско производство сж дадени въ следващата таблица:

ТАБЛИЦА 5

		Г о д и н и					
		1909	1931	1932	1933	1934	1935
I	Бруто стойность на селско-стопанското производство, мил. лева . . .	27.393	26.874	21.873	19.367	19.298	21.536
II	Купени отъ насърдя. индустр. селско стоп. материали, мил. лева . . .	819	1353	1329	1180	1332	1496
	% на II:I	3.0	5.0	6.1	6.1	6.9	6.9
III	Употрѣбени селско-стопански материали заедно съ тютюна и небетчийскитѣ материали, мил. лева . .	1013	3146	2439	2212	2581	2864
	% на III:I	3.7	11.7	11.1	13.4	13.3	13.3

Купенитѣ само отъ насържаваната индустрия селско-стопански сурови материали презъ 1909 година сж представлявали едва 3 на сто отъ стойността на цѣлокупното земедѣлско производство; тоя процентъ постепенно и непрекъснато расте, за да стигне до 6.9% презъ 1935 година. Много по-силно нараства процентътъ на общо преработенитѣ отъ мѣстната индустрия селско-стопански произведения: докато презъ 1909 година едва $\frac{1}{30}$ отъ общото селско-стопанско производство се подхвърля на индустриална преработка, презъ 1935 потокътъ отъ земедѣлски блага, отправенъ къмъ индустрията, представлява повече отъ $\frac{1}{8}$ часть отъ цѣлокупната селско-стопанска продукция. Трѣбва, обаче, да се отбележи, че мѣстната индустрия е все още твърде далечъ отъ едно по-пълно индустриално обхващане произведенията на българското село. Въ тази насока задачитѣ на българската индустрия въ близкото бждаще се ясно очертаватъ.

Що се отнася до вноснитѣ сурови материали, вече се изтъкна, че тѣ въ сравнение съ 1909 год. нарастватъ за петилѣтието 1901/35 въ четворенъ размѣръ (в. таблица 2). Тукъ, обаче, е необходимо да се направи следната уговорка. Отдѣлното посочване на чуждитѣ сурови материали отъ мѣстнитѣ такива има между другото и тая цель, да се установи до колко мѣстното индустриално производство обременява платежния балансъ

на страната, чрезъ вносъ на чужди сурови материали. Отъ това гледище даннитѣ на статистиката надценяватъ значението на вноснитѣ сурови материали. Работата е тамъ, че тия материали сж посочени по цени франко заведението, включително платенитѣ адвалорни такси, акцизи, транспортнитѣ разноси отъ границата до индустриалното заведение и евентуално печалбата или комисионата на търговския посрѣдникъ. Всички горепосочени разноси данъчни тежести и валутни обременения, сж включени въ стойността на вноснитѣ сурови материали f-со заведението, но тѣ въ никой случай не представляватъ отежняване на нашия платеженъ балансъ, тъй като представляватъ вътрешни платежни транзакции, не свързани съ разходъ на чужда валута. Ако се направи нуждното прецистиване, което ние за съжаление по липса на време и мѣсто не сме въ състояние да направимъ, значението на вноснитѣ материали въ общата стойность на цѣлокупното индустриално производство въ страната би спаднало значително.

Горнитѣ разсждения могатъ да се отнесатъ изцѣло и къмъ вносното гориво, значението на което, впрочемъ, относително намалява. Стойността на вносното гориво отъ 1909 до 1931/35 нараства съ 57 процента, когато употребеното мѣстно гориво за сжщото време се увеличава $6\frac{1}{2}$ пжти (в. таблица 2).